

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181411104.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Soldaterne gaa, komme ud igjen og bringe med sig som Krigsfange - en Gedebuk. Dagen efter forsamledes Raadet; alting, lige til Gedebukken, blev forhørt, men Gedebukken, som den eneste Medvidere, var tro, og intet blev opdaget. Rektor blev da anmodet om at holde Forhør, siden den almindelige Mistanke faldt paa Mulernes Sønner. Da en almindelig Exekution over hele Skolen intet vilde udrette, saa blev en Præmie af to Rigsdaler udsat for dem, som vilde angive Gjerningsmændene, og Frihed for Straf, i Fald Angiveren selv var delagtig i Skjælmstykket. Jeg vil ikke kommentere over den Læreres Moralitet, der kunde ved Præmier forføre et ungt Menneske til at blive en Forræder; kuns dette maa jeg til Skam for vedkommende anmelde, at B.s Kammerat blev forført og blev hans Angivere. Nu sendte Rektor Bud efter B., men denne lugtede Lunt og kom ikke, Det andet Bud blev sendt til ham, med Løfte om Straffens Eftergivelse, om han godvillig vilde indfinde sig. Nu fandt han det raadeligst at gaa; han kommer, og man viser ham op ad Trappen i anden Etage. Det første, han fik Øje paa, da han kom ind, var den rasende Rektor, to haandfaste Arbejdskarle, som sloge Dørene i efter ham, og en umanerlig Tamp. B., som troede at se Døden for sig, løb alt hvad han kunde ind i en anden Stue, aabnede et Vindue og sprang ned fra anden Etage i Haven. Til Lykke for B. var der just faldet en meget dyb Sne, som befriede ham fra at brække Halsen, han rejser sig hastig op, løber igjennem Haven, springer over et Stengjærde og ud paa den vilde Mark. Ikke turde han løbe tilbage til Byen, men ilede til næste Bondeby, hvor hen han næppe var